اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ القَبْرِ، وَمِنْ عَذَابِ النَّارِ، وَمِنْ فِتْنَةِ المَحْيَا وَالمَمَاتِ، وَمِنْ فِتْنَةِ المَسِيحِ الدَّجَّالِ»: «یا الله من از عذاب قبر و از عذاب دوزخ و از فتنهٔ زندگی و مرگ و از فتنهٔ مسیح دجال به تو پناه می‌آورم

از ابوهریره ـ رضی الله عنه ـ روایت است که گفت: رسول الله ـ صلی الله علیه وسلم ـ دعا می‌کرد و می‌فرمود: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ القَبْرِ، وَمِنْ عَذَابِ النَّارِ، وَمِنْ فِتْنَةِ المَحْيَا وَالمَمَاتِ، وَمِنْ فِتْنَةِ المَسِيحِ الدَّجَّالِ»: «یا الله من از عذاب قبر و از عذاب دوزخ و از فتنهٔ زندگی و مرگ و از فتنهٔ مسیح دجال به تو پناه می‌آورم». و در لفظ مسلم آمده است: «إِذَا فَرَغَ أَحَدُكُمْ مِنَ التَّشَهُّدِ الْآخِرِ، فَلْيَتَعَوَّذْ بِاللهِ مِنْ أَرْبَعٍ: مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ الْمَسِيحِ الدَّجَّالِ»: «هرگاه یکی از شما تشهد آخر را به پایان رساند، باید از چهار چیز به الله پناه ببرد: از عذاب جهنم و از عذاب قبر و از فتنهٔ زندگی و مرگ و از شر مسیح دجال».

[صحیح است] [بخاری و مسلم در روایت آن اتفاق دارند]

پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ پس از تشهد پایانی و پیش از سلام، در نماز از چهار چیز به الله پناه می‌برد و ما را امر کرده تا از آنها به الله پناه ببریم: نخست: از عذاب قبر. دوم: از عذاب آتش و آن در روز قیامت است. سوم: از فتنهٔ زندگی از جمله شهوت‌های حرام دنیا و شبهات گمراه کنندهٔ آن؛ و از فتنهٔ مرگ یعنی لحظهٔ احتضار و انحراف از اسلام یا سنت یا از فتنهٔ قبر مانند سؤال دو فرشته. چهارم: فتنهٔ مسیح دجال که در آخر الزمان خروج می‌کند و الله با او بندگانش را می‌آزماید و به دلیل بزرگی فتنه‌ی او و گمراه‌گری‌اش، به طور مشخص از او نام برده شده است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/3103